

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 2024 р. №

ПОРЯДОК

розміщення кенотафів особам, які захищали незалежність,
суверенітет та територіальну цілісність України, з числа осіб,
які судом оголошені померлими, на території кладовищ

Загальні положення

1. Цей Порядок визначає механізм розміщення на території кладовищ, в тому числі на Національному військовому меморіальному кладовищі, кенотафів особам, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України, з числа осіб, які судом оголошені померлими.

2. У цьому Порядку терміни вживаються у значенні, наведеному в Законі України “Про поховання та похоронну справу” (далі — Закон).

Розміщення кенотафів
на території кладовищ

3. На території кладовищ, крім Національного військового меморіального кладовища, можуть розміщуватися кенотафи особам, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України, з числа осіб, які судом оголошені померлими (далі — загиблі (померлі) особи).

4. Чоловік (дружина), батьки (усиновителі), діти, сестра, брат, дід або баба, онук (правнук), інша особа, яка зобов’язалася спорудити кенотаф загиблій (померлій) особі (далі — особа, яка зобов’язалася спорудити кенотаф), звертається до сільського голови або ритуальної служби з метою укладення договору-замовлення про розміщення кенотафу загиблій (померлій) особі на території кладовища.

Для укладання договору додаються копії:

документа, що посвідчує особу та підтверджує громадянство України (для громадян України), паспортного документа іноземця та/або документа, що посвідчує особу та підтверджує її спеціальний статус (для іноземців та осіб без громадянства), особи, яка зобов’язалася спорудити кенотаф;

свідоцтва про смерть загиблої (померлої) особи;

рішення суду щодо оголошення особи померлою;

документів, що підтверджують належність загиблої (померлої) особи до осіб, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України.

У договорі-замовленні особа, яка зобов'язалася спорудити кенотаф, зазначає інформацію про те, що на території інших кладовищ загиблій (померлій) особі кенотаф не розміщено.

5. Особі, яка зобов'язалася спорудити кенотаф, може бути відмовлено в укладанні договору-замовлення у разі, коли:

загибла (померла) особа не належить до осіб, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України;

загибла (померла) особа не належить до осіб, які судом оголошені померлими;

копії документів подано не в повному обсязі;

загиблій (померлій) особі розміщено кенотаф на іншому кладовищі.

Після усунення причини, що стала підставою для відмови, допускається повторне звернення до сільського голови або ритуальної служби з метою укладення договору-замовлення.

6. Виділення місця на території кладовища для розміщення загиблій (померлій) особі кенотафу та розміщення кенотафу здійснюється ритуальною службою або сільським головою на підставі оформленого в установленому порядку договору-замовлення у визначений у ньому строк.

Місце для розміщення кенотафів загиблим (померлим) особам на території кладовищ виділяється безоплатно.

7. Після виконання робіт з розміщення кенотафу особа, яка зобов'язалася спорудити кенотаф, зобов'язана забезпечити прибирання території біля кенотафу та винесення сміття до спеціально відведених місць на території кладовищ.

8. Установлений кенотаф реєструється спеціалізованим комунальним підприємством (а в разі його відсутності — виконавчим органом сільської, селищної, міської ради) в Книзі обліку намогильних споруд, форма якої встановлюється Мінінфраструктури.

9. Заходи, пов'язані з розміщенням загиблій (померлій) особі кенотафу на території кладовищ, відповідно до цього Порядку здійснюються за кошти особи, яка зобов'язалася спорудити кенотаф.

Розміщення кенотафів на Національному військовому меморіальному кладовищі

10. На Національному військовому меморіальному кладовищі можуть розміщуватися кенотафи загиблим (померлим) особам з числа осіб, визначених частиною першою статті 15¹ Закону.

11. Особа, яка зобов'язалася спорудити кенотаф, звертається до державної установи “Національне військове меморіальне кладовище” (далі — державна установа) для укладення в паперовій чи електронній формі (за наявності технічної можливості) договору про розміщення

кенотафу загиблій (померлій) особі з числа осіб, визначених частиною першою статті 15¹ Закону, на Національному військовому меморіальному кладовищі, примірна форма якого затверджується Мінветеранів (далі — договір).

Для укладання договору додаються копії:

документа, що посвідчує особу та підтверджує громадянство України (для громадян України), паспортного документа іноземця та/або документа, що посвідчує особу та підтверджує її спеціальний статус (для іноземців та осіб без громадянства), особи, яка зобов'язалася спорудити кенотаф;

свідоцтва про смерть загиблої (померлої) особи;

рішення суду щодо оголошення особи померлою;

документів, що підтверджують належність загиблої (померлої) особи до осіб, зазначених у частині першій статті 15¹ Закону.

Особа, яка зобов'язалася спорудити кенотаф, у договорі зазначає інформацію про те, що на території інших кладовищ загиблій (померлій) особі кенотаф не розміщено.

12. Державна установа не пізніше ніж протягом наступного робочого дня з дати звернення особи, яка зобов'язалася спорудити кенотаф відповідно до пункту 11 цього Порядку звертається з використанням системи електронного документообігу до МВС для отримання інформації про наявність у загиблої (померлої) особи на день смерті не погашеної і не знятої в установленому законом порядку судимості за вчинення умисного злочину.

13. За результатами розгляду копій документів, зазначених у пункті 11 цього Порядку, щодо наявності підстав для відмови, визначених у пункті 14 цього Порядку, та інформації, наданої МВС відповідно до пункту 12 цього Порядку, державна установа протягом 10 робочих днів з дати отримання відповіді від МВС укладає договір або приймає рішення про відмову в його укладанні.

У разі відмови в укладенні договору у листі державної установи зазначається обґрунтована підстава відповідно до пункту 15 цього Порядку, про що повідомляється особі, яка зобов'язалася спорудити кенотаф.

14. Державна установа відмовляє в укладанні договору у разі, коли:

загибла (померла) особа не належить до осіб, визначених у частині першій статті 15¹ Закону;

загибла (померла) особа на день смерті мала не погашену і не зняту в установленому законом порядку судимість за вчинення умисного злочину;

копії документів подано не в повному обсязі;

загиблій (померлій) особі розміщено кенотаф на іншому кладовищі.

Після усунення причини, що стала підставою для відмови, допускається повторне звернення до державної установи щодо укладання договору.

15. У разі технічної можливості, копії документів визначені абзацами третім — шостим пункту 11 цього Порядку, не подаються, а необхідні відомості державна установа отримує шляхом електронної інформаційної взаємодії з інформаційно-комунікаційними системами та публічними електронними реєстрами органів державної влади відповідно до вимог законодавства.

16. Виділення місця на Національному військовому меморіальному кладовищі для розміщення кенотафу загиблій (померлій) особі з числа осіб, визначених частиною першою статті 15¹ Закону, та його розміщення здійснюється державною установою на підставі оформленого в установленому порядку договору у визначений у ньому строк.

Кенотаф розміщується у вигляді намогильної споруди відповідно до зразків та описів намогильних споруд та меморіальних табличок, що встановлюються на території Національного військового меморіального кладовища, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 19 серпня 2022 р. № 935 (Офіційний вісник України, 2022 р., № 69, ст. 4175).

17. Особі, яка зобов'язалася спорудити кенотаф, згідно з договором безоплатно надаються:

виділення місця на Національному військовому меморіальному кладовищі для розміщення кенотафу загиблій (померлій) особі відповідно до затвердженої проектної документації;

намогильна споруда та послуги з її встановлення;

18. Заходи, пов'язані з розміщенням на Національному військовому меморіальному кладовищі кенотафу загиблій (померлій) особі з числа осіб, визначених частиною першою статті 15¹ Закону, відповідно до цього Порядку здійснюються державною установою в межах і за рахунок коштів, передбачених у Державному бюджеті України на відповідний рік.
